

Η Εκκλησία που καθοδηγείται από το σκοπό (Εκκλησία με σκοπό) – Μια κριτική

Τα στατιστικά στοιχεία είναι αποκαρδιωτικά. Η πλειοψηφία των δυτικών εκκλησιών δεν βλέπει να προστίθεται σ' αυτές ούτε ένα μέλος το χρόνο. Πολλοί προσπαθώντας να ανατρέψουν τα πράγματα απορρίπτουν τις παραδοσιακές μεθόδους ευαγγελισμού και υιοθετούν ένα νέο μοντέλο «εκκλησιαστικής ανάπτυξης». Η έρευνα αγοράς τους έχει πείσει ότι οι άπιστοι μένουν μακριά από την εκκλησία, όχι επειδή απορρίπτουν το Χριστό, αλλά επειδή απορρίπτουν την ανιαρή παρουσίαση του Χριστού από την εκκλησία. Δεν χρειάζεται να αλλάξει το προϊόν, αλλά απλά η συσκευασία και τα πλήθη θα συρρέουν.

Η νέα συσκευασία, έχει να κάνει με την επανατοποθέτηση των πραγμάτων. Μια «σκηνή θεάτρου» με ένα μεταφερόμενο αναλόγιο που αντικαθιστά τον παλιό ξύλινο άμβωνα. Τα υμνολόγια αντικαθίστανται από ύμνους που προβάλλονται με προτζέκτορα ψηφιακά. Το εκκλησιαστικό όργανο αντικαθίσταται από ένα ροκ συγκρότημα. Το ευλαβές εκκλησίασμα αντικαθίσταται από ένα άλλο, κεφάτο και ντυμένο ανεπίσημα. Ένας γοητευτικός διάκονος με μπλουζάκι και τζιν αντικαθιστά τον κουστουμαρισμένο κήρυκα. Το κέφι αντικαθιστά την αγιότητα και δίνει άλλη χροιά στη λατρεία. Δυνατή μουσική, θεατρικά δρώμενα, παρουσιάσεις με διάφορα πολυμέσα, καθώς και μια εύθυμη ομιλία αντικαθιστούν την υμνωδία και το κήρυγμα. Μας διαβεβαιώνουν όμως με σιγουριά ότι το μήνυμα παραμένει το ίδιο.

Αν κρίνουμε μόνο από τους αριθμούς, το νέο μοντέλο έχει σίγουρα αποδειχθεί επιτυχές. Διαπρεπείς ποιμένες της κίνησης «Εκκλησιαστική Ανάπτυξη (ή αύξηση)», όπως ο Robert Schuller (της εκκλησίας Crystal στο Λος Άντζελες), ο Rick Warren (της εκκλησίας Saddleback στην Καλιφόρνια), ο Bill Hybels (της Εκκλησίας Willow Creek στο Σικάγο), και ο Joel Osteen (της εκκλησίας Lakewood στο Χιούστον), προσελκύουν χιλιάδες στις εκκλησίες τους κάθε Κυριακή. Παρόλο που η πλειοψηφία αυτής της «αύξησης» γίνεται μάλλον λόγω μεταφοράς και όχι μεταστροφής στο Χριστό, πάρα πολλές άλλες εκκλησίες έχουν υιοθετήσει το μοντέλο αυτό και είδαν τις συναθροίσεις τους να εκτινάσσονται αριθμητικά. Δεν προκαλεί κατάπληξη το ότι όποιος αμφισβητεί την κίνηση αυτή παίρνει την απάντηση: «Ποτέ να μην κρίνεις ότι ο Θεός ευλογεί». Ποτέ όμως δεν δόθηκε μια ευκαιρία στην αλήθεια για να αντιπαραταχθεί μπροστά στην επιτυχία αυτή.

Πόσο έχει εξαπλωθεί αυτό το νέο φαινόμενο; Αναλογιστείτε το γεγονός αυτό: πάνω από 400.000 ποιμένες από 162 χώρες έχουν εκπαιδευτεί μόνο με βάση το σεμιναριακό υλικό του Ρικ Γουώρεν για την εκκλησιαστική ανάπτυξη. (Ο Γουώρεν αποκαλεί τη φιλοσοφία του « σαν ένα αεροπλάνο που δεν εντοπίζεται και πετά κάτω από τα ραντάρ ενώ αλλάζει κυριολεκτικά χιλιάδες εκκλησίες σε όλο τον κόσμο»). Το βιβλίο του με τίτλο «Η Εκκλησία με Σκοπό» που υιοθετεί αυτή τη νέα φιλοσοφία, έχει πουλήσει πάνω από ένα εκατομμύριο αντίτυπα σε 20 γλώσσες ενώ είναι ένα βιβλίο υπόδειγμα για εκατοντάδες Βιβλικά Κολλέγια. Όμως, παρ' όλη την απίστευτη δημοτικότητα του Ρικ Γουώρεν και άλλων σαν κι αυτόν, υπάρχουν πολυάριθμα προβλήματα με την κίνηση αυτή της Εκκλησιαστικής Ανάπτυξης, από την αρχή της ιστορίας της.

1^ο Πρόβλημα - Η καταγωγή και η Ιστορία της Κίνησης

Ο πατέρας της κίνησης της Εκκλησιαστικής Ανάπτυξης, ήταν ένας σχετικά άγνωστος ιεραπόστολος, ο Ντόναλντ Μακ Γκράβαν, του οποίου τα γραπτά είχαν μια «δραματική απήχηση» στον Ρικ Γουώρεν. Την ημέρα του έτους 1974 όπου για πρώτη φορά ο Γουώρεν διάβασε ένα άρθρο του Μακ Γκράβαν σχετικά με την εκκλησιαστική ανάπτυξη, αποφάσισε να «επενδύσει το υπόλοιπο της ζωής του» ανακαλύπτοντας τις αρχές της «Εκκλησιαστικής ανάπτυξης». Ο πιο γνωστός μαθητής του Μακ Γκράβαν και διάδοχός του στη Σχολή FULLER της Παγκόσμιας Ιεραποστολής στην Καλιφόρνια, ήταν ο Κ.Πήτερ Βάγκνερ, ιδρυτικό μέλος της Επιτροπής της Λωζάννης για τον παγκόσμιο Ευαγγελισμό. Ο Βάγκνερ, στενός φίλος του θανόντος Τζων Γουάιμπερ (αμπελώννα), αυτοαποκαλείται απόστολος και αποτελεί έναν από τους κύριους υποστηρικτές, παγκοσμίως, των χαρισματικών κινήσεων « Σημεία και θαύματα» . Από το σεμινάριο του FULLER η φιλοσοφία της εκκλησιαστικής ανάπτυξης απλώθηκε σε όλο τον κόσμο.

Ο πρώτος ποιμένας που «την έκανε μεγάλη» χρησιμοποιώντας μοντέρνες τακτικές για την ανάπτυξη της εκκλησίας, ήταν ο Ρόμπερτ Σούλερ. «Ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός είναι ότι εγώ είμαι στην πραγματικότητα ο ιδρυτής της κίνησης της εκκλησιαστικής ανάπτυξης σε αυτή τη χώρα...Υπερασπίστηκα και λάνσαρα αυτό που έγινε γνωστό ως η εμπορευματική προσέγγιση του χριστιανισμού.» Πως τα κατάφερε;

«Το μυστικό να κερδίζεις ανθρώπους που δεν πηγαίνουν στην εκκλησία είναι στην πραγματικότητα πολύ απλό. Ανακαλύψτε τι θα εντυπωσίαζε εκείνους που δεν εκκλησιάζονται στην κοινότητά σας, και έπειτα προσφέρετέ

το σε αυτούς». Ο Σούλερ όμως είναι σε μεγάλο βαθμό ένας αναξιόπιστος δάσκαλος. Ένας υποστηρικτής της παγκοσμιοποίησης, που απορρίπτει τον Ιησού ως το μόνο δρόμο για τον ουρανό. Δηλώνει ότι το να κάνεις γνωστή στους ανθρώπους την αμαρτωλή τους κατάσταση είναι πολύ λανθασμένο και είναι το χειρότερο πράγμα που μπορεί να κάνει ένας ποιμένας. Όσον αφορά την αναγέννηση, για το Σούλερ αυτό σημαίνει απλά αλλαγή από μια αρνητική σε μια θετική εικόνα του εαυτού μας.

Το βιβλίο ορόσημο του Σούλερ του 1975 με τίτλο «Η Εκκλησία σας έχει πραγματικές πιθανότητες», εντυπωσίασε τον Γουώρεν και τον Χάιμπελς ώστε και οι δυο επισκέφτηκαν τον Σούλερ για να μάθουν περισσότερα. Ο Χάιμπελς αποκάλεσε την πρώτη του συνάντηση με τον Σούλερ σαν «θεία σύγκρουση». Η Κέη Γουώρεν, σύζυγος του Ρικ είπε ότι ο Σούλερ «είχε μια βαθιά επιρροή» επάνω στον Ρικ, ο οποίος «αιχμαλωτίστηκε από το θετικό ενδιαφέρον που προκαλούσε στους άπιστους». Από τότε ο Γουώρεν μοιράζεται τη σκηνή σε αρκετά συνέδρια υπό την ηγεσία του Σούλερ ενώ στην αρχή του βιβλίου του Γουώρεν (Η Εκκλησία του Σκοπού) εμφανίζεται μια θετική κριτική του Σούλερ : «Προσεύχομαι για να διαβάσει ο κάθε ποιμένας αυτό το βιβλίο...ο Ρικ Γουώρεν είναι κάποιος που όλοι μας θα έπρεπε να ακούσουμε και να μάθουμε από αυτόν». Σήμερα ο Γουώρεν, ο Χάιμπελς και ο Σούλερ βασίζουν τη λειτουργία των εκκλησιών τους πάνω στις ίδιες αρχές που επηρεάζονται από το μάρκετινγκ.

2° Πρόβλημα - Το πάντρεμα Επιχείρησης και Εκκλησίας

Το δεύτερο μεγάλο πρόβλημα με την κίνηση για την Εκκλησιαστική αύξηση, είναι η σχέση που έχει με τον κόσμο των επιχειρήσεων. Ο Γουώρεν που συνεργάζεται με πρακτορία μάρκετινγκ όπως το CMS στην Κόβινα της Καλιφόρνια, μια εταιρία που βοηθά κολοσσούς όπως η Isuzu Motors και η Quaker Oats «να αυξήσουν τις επιχειρήσεις τους», ακολουθεί τη συμβουλή του κοσμικού γκουρού των επιχειρήσεων Πήτερ Ντράκερ, με τον οποίον έχει συνεταιριστεί για 20 χρόνια για μια εξαμηνιαία γνωμοδότηση. Το επίκεντρο της πρόσφατης γνωμοδότησης του Ντράκερ, είναι να διδάξει εκκλησίες και φιλανθρωπικά ιδρύματα να συμπεριφέρονται περισσότερο σαν οργανισμοί, ενώ ο Γουώρεν έχει υιοθετήσει πολλές από τις ιδέες του. Για παράδειγμα, το ίδρυμα Ντράκερ έχει ένα εργαλείο αυτοαξιολόγησης για τους ηγέτες επιχειρηματίες. Ο Γουώρεν έχει ένα εργαλείο αξιολόγησης της υγείας για τους αναγνώστες του βιβλίου του Purpose Driven Life. Ο οποιοσδήποτε έχει οικειοποιηθεί τις ιδέες που προβάλλονται σε βιβλία επιχειρήσεων, θα εντοπίσει πολύ εύκολα τις κλωνοποιημένες χριστιανικές τους εκδοχές, σε όλα τα γραπτά του Γουώρεν. Ο Rich Karlgaard, εκδότης του περιοδικού Forbes, δήλωσε για την Εκκλησία με σκοπό: «Αυτό είναι ένα από τα σπουδαιότερα βιβλία για επιχειρήσεις που έχω διαβάσει ποτέ και αν απλά αντικαταστήσεις τη λέξη «επιχείρηση» με τη λέξη «εκκλησία», είναι απλά ένας υπέροχος οδηγός που μπορεί να δοθεί σε ένα κοσμικό και επιχειρηματικό ακροατήριο». Ο Bob Buford, ιδρυτής της εταιρίας Leadership Network, στο Ντάλλας του Τέξας, έχει ξοδέψει πάνω από 20 χρόνια αναβαθμίζοντας τις επιχειρηματικές ιδέες του Ντράκερ μέσα στις εκκλησίες. Άλλος ένας φίλος των Γουώρεν και Χάιμπελς, ο Buford αυτοαποκαλείται «τα πόδια για το μυαλό του Ντράκερ»

Συγκρίνετε όλα αυτά με το κεντρικό μήνυμα του Παύλου προς τους πρεσβυτέρους στην προς Εφεσίους επιστολή και στις Πράξεις 20. Δεν αναφέρει τίποτα για μάρκετινγκ, αύξηση ή επέκταση. Αντίθετα τους προειδοποιεί να διδάξουν όλες τις αρετές του Θεού, να προσέχουν τους ψευδοδιδασκάλους και να κηρύττουν το ευαγγέλιο της πίστης και της μετάνοιας- αυτό που μας εισάγει και στο τρίτο μεγάλο πρόβλημα της κίνησης για την εκκλησιαστική αύξηση, που είναι η φθορά του μηνύματος του ευαγγελίου.

3° Πρόβλημα - Η άλλη όψη του μηνύματος

Ο Lee Strobel, υποστηρικτής της εκκλησιαστικής ανάπτυξης, συστήνει το πλησίασμα κάποιου μη εκκλησιαζόμενου ατόμου, αρχίζοντας με τις επιθυμίες του (Αντί να αρχίσει με την δικαιοσύνη, τον αυτοέλεγχο και την επερχόμενη κρίση όπως έκανε και ο Παύλος με τον Φήλικα στις Πράξεις 24). Για το λόγο αυτό, «αν ανακαλύψεις ότι ένα μη εκκλησιαζόμενο άτομο υποφέρει από μειωμένη αυτοεκτίμηση...μπορείς να του πεις πως η δική σου αυτοεκτίμηση έχει ανυψωθεί από τότε που έμαθες πόσο μετράς για το Θεό». Ή εάν είναι κάποιος που αναζητά τη συγκίνηση, πες του πως «δεν υπάρχει τίποτα πιο συναρπαστικό και πιο προκλητικό και πιο περιπετειώδες από το να ζεις σαν αφοσιωμένος ακόλουθος του Ιησού Χριστού».

Με άλλα λόγια, ανακάλυψε τι αναζητά ο αμαρτωλός από τη ζωή και δώστου το «με τον Χριστό». Σε ένα κεφάλαιο του βιβλίου «Η Εκκλησία με Σκοπό» με τίτλο : «Πως ο Ιησούς προσέλκυε τα πλήθη», ο Ρικ Γουώρεν δηλώνει: «Το πιο πιθανό σημείο για να αρχίσεις, είναι οι ανάγκες που αισθάνεται το άτομο...αυτή είναι η προσέγγιση που χρησιμοποίησε ο Ιησούς...Ένας καλός πωλητής γνωρίζει ότι αρχίζεις πάντα με τις ανάγκες του πελάτη και όχι με το προϊόν». Στο προηγούμενο κεφάλαιο ο Γουώρεν ισχυρίζεται ότι όποτε ο Ιησούς συνάντησε τυχαία ένα πρόσωπο, άρχιζε με τα βάσανά του, τις ανάγκες του και τα ενδιαφέροντά του. Όμως απλά με το να παρατηρεί πως ο Κύριος αντιμετώπισε το Νικόδημο, τον νεαρό πλούσιο, τη Συροφοίνισσα και τον Λευί, για να ονομάσουμε μερικούς, δείχνει ότι η επιλεκτική βιβλική του ερμηνεία είναι πολύ παραπλανητική.

Οι χριστιανοί πάντα γνώριζαν ότι όταν δίνεις τη μαρτυρία σου σε διαφορετικά άτομα, διαφορετικής υποδομής, είναι χρήσιμο να μπορείς να καταλάβεις τις προκαταλήψεις που κουβαλούν και να εναρμονίζουν σε αυτά και την προσέγγιση που θα τους κάνουν. Ο Κύριος, ξεκάθαρα αντιμετώπισε τον Νικόδημο διαφορετικά από ότι τη γυναίκα στο πηγάδι. Το ίδιο και ο Παύλος, απευθύνεται στους Ιουδαίους στις Πράξεις 13 διαφορετικά από ότι στους Έλληνες του Αρείου Πάγου στις Πράξεις 17. Γιατί λοιπόν όλη αυτή η σύγχυση με τον Γουώρεν; Επειδή ο Γουώρεν δεν συστήνει απλά να έχουν οι ποιμένες υπόψη τους το υπόβαθρο των ακροατηρίων τους. Αυτός υποστηρίζει μια ολοκληρωτική αλλαγή στην τεχνική, το στυλ και τον τύπο του ιστορικού ευαγγελικού κηρύγματος, και για να το πετύχει αυτό θα διαστρέψει ακόμη και την Αγία Γραφή. Του αρέσει πολύ η απόδοση του Κολοσσαείς 4:5-6 όπου διαβάσει: « Να είστε διπλωμάτες με εκείνους που δεν είναι χριστιανοί... να τους μιλάς με ωραίο τρόπο και με ευστροφία και να προσπαθείς να προσαρμόσεις τις απαντήσεις σου με τις ανάγκες του καθενός». Το κείμενο όμως αυτής της περικοπής δεν έχει να κάνει με τη δημόσια διδασκαλία και η μετάφραση που αρέσει στον Γουώρεν δεν είναι ούτε κατά διάνοια ακριβής και σύμφωνη με το πρωτότυπο ελληνικό κείμενο.

Παρόλο που κανένας ποιμένας δεν θα παραδεχόταν ποτέ ότι καπηλεύει το μήνυμα του ευαγγελίου, αυτό ακριβώς προκύπτει από τα θετικά κηρύγματα που απευθύνονται στις ανάγκες των ανθρώπων και τους διασκεδάζουν. Για παράδειγμα, μια αξιολόγηση του κηρύγματος του Χάιμπελς αποκαλύπτει ότι μέσα σένα κανονικό μήνα ,τρία από τα τέσσερα εβδομαδιαία κηρύγματα είναι για την αγάπη του Θεού. Μόνο 7% των μηνυμάτων αναφέρουν την αγιότητα του Θεού. Η αλήθεια για την οργή του Θεού ενάντια στην αμαρτία της ανθρωπότητας δεν ακούγεται στην πραγματικότητα ποτέ. Αυτό που δεν κηρύσσεται είναι πιο αποκαλυπτικό από αυτό που κηρύσσεται.

Ανακεφαλαιώνοντας τις αδυναμίες των παρουσιάσεων του ευαγγελίου, πολλοί ποιμένες της εκκλησιαστικής ανάπτυξης οδηγούν τα ακροατήριά τους σε ένα μοντέλο «προσευχής του αμαρτωλού». Ο Γουώρεν συμβουλεύει τους αμαρτωλούς ότι η πραγματική ζωή αρχίζει με το να παραδώσεις τον εαυτό σου ολοκληρωτικά στον Ιησού Χριστό. Αν δεν είσαι σίγουρος ότι το έχεις κάνει αυτό, αυτό που χρειάζεσαι είναι να δεχτείς και να πιστέψεις.. σκύψε το κεφάλι σου και ψυθίρισε απλά την προσευχή που θα αλλάξει την αιωνιότητά σου: «Ιησού πιστεύω σε Σένα και Σε δέχομαι» Προχώρα. Αν ειλικρινά εννοούσες αυτή την προσευχή, συγχαρητήρια! Καλωσήλθες στην οικογένεια του Θεού! Καμιά παραδοχή αμαρτίας, καμιά μετάνοια, ούτε εγκατάλειψη της οδού του αμαρτωλού, ούτε να λογαριάσεις το κόστος-απλά «αποδέξου και δέξου και η δουλειά έχε τελειώσει». Καταλαβαίνουν πράγματι αυτοί οι ψευτοδιδάσκαλοι την αληθινή ανάγκη του αμαρτωλού;. Ξεκάθαρα όχι, επειδή για τον αμαρτωλό η πρώτη και μεγαλύτερή του ανάγκη είναι η μετάνοια και όχι η αυτοεκτίμηση όπως διδάσκει ο Σούλερ. Ο άνθρωπος χρειάζεται σωτηρία από την αμαρτία, απελευθέρωση από την οργή και καθαρισμό από την ενοχή. Ο «καταναλωτής» είναι στην πραγματικότητα ένας επαναστάτης και βρώμικος αμαρτωλός, έχει πάντα λάθος ενώ απέχει μακράν από του να είναι «πάντα σωστός». Δεν αισθάνεται την ανάγκη του για το «προϊόν», επειδή είναι πνευματικά νεκρός. Νομίζει μόνο ότι αγαπά το Θεό και θέλει μια σχέση με τον Ιησού, αλλά στην πραγματικότητα δεν γνωρίζει τίποτα από την αληθινή του αμαρτωλή φύση και τη δικαιοσύνη του Θεού.

Το αληθινό ευαγγέλιο δεν είναι για να κάνει τους ανθρώπους να νοιώσουν καλύτερα για τους εαυτούς τους, αλλά για να τους κάνει να συνειδητοποιήσουν ότι είναι χαμένοι, ένοχοι και κατεστραμμένοι. Δεν προσπαθεί να φέρει τους ανθρώπους στο Χριστό για να ικανοποιήσει τις ανάγκες τους αλλά μάλλον διακηρύσσει συγχώρηση και δικαίωση για να ικανοποιήσει τη πραγματική τους ανάγκη, αν μετανοήσουν και εμπιστευτούν μονάχα τον Χριστό. Ένα προϊόν που εκθέτει την αμαρτία, καταδικάζει την υπερηφάνεια και ξεγυμνώνει την αυτοδικαίωση δεν μπορεί ποτέ να προωθηθεί στην αγορά. Είναι μωρία για τον αμαρτωλό (Α Κορ. 1:18). Το καινούριο όμως ευαγγέλιο παρουσιάζεται σαν ένα ελκυστικό είδος στον αμαρτωλό επειδή απελευθερώνει την αυτοεκτίμησή του, γεμίζει το κενό του, του δίνει μια συναρπαστική ζωή, εκπληρώνει τις ανάγκες του και γιατρεύει την καρδιά του.

Στο λάθος ευαγγέλιο της κίνησης της εκκλησιαστικής ανάπτυξης, αυτό που λέγεται στον αμαρτωλό είναι ότι ο Χριστός πέθανε για αυτόν επειδή είναι τόσο πολύτιμος για τον Θεό. Αυτό όμως είναι απόρριψη της χάρις. Δεν υπάρχει τίποτα μέσα μας που να αξίζει την αγάπη του Θεού. Ακόμα η ιδέα ότι ο αμαρτωλός είναι φίλος του Θεού αλλά απλά απορρίφθηκε από την εκκλησία, αρνείται την ανθρώπινη διαφθορά. Ο άνθρωπος είναι εχθρός του Θεού, αποξενωμένος στο νου του εξ' αιτίας των πονηρών του έργων (Κολ. 1:21). Όμως το ψεύτικο ευαγγέλιο λέει ότι μπορεί να μην πιστεύετε στο θεό, ο Θεός όμως πιστεύει σε σας και εσείς θα πρέπει να πιστέψετε στους εαυτούς σας.(Η Βίβλος λέει ότι ο Ιησούς δεν πίστευε στους ακροατές του, Ιωάν. 2:24)

4^ο Πρόβλημα - Χρησιμοποιώντας μια κοσμική προσέγγιση

Το τέταρτο πρόβλημα με την Εκκλησία με Σκοπό, είναι ότι έχει δημιουργήσει ένα κοσμικό ήθος μέσα στα τέσσερα τείχη του αγιαστηρίου, ούτως ώστε να κάνει την εκκλησία να είναι πιο ελκυστική στον κόσμο. Προφανώς, αφού ο μη εκκλησιαζόμενος θα πρέπει να ντύνεται κομψά όλη την εβδομάδα στο γραφείο του, θα επιμείνει σε μια πρόχειρη εμφάνιση τα σαββατοκύριακα. Για να τον κάνουν να νιώθει άνετα, οι άγιοι θα πρέπει να αφαιρέσουν τα αξιοπρεπή καλύτερα κυριακάτικα τους και να έχουν μια ανεπίσημη ή ακόμα και κουρελιάρικη εμφάνιση. Και έπειτα είναι και το πρόβλημα της μουσικής. Ο μη εκκλησιαζόμενος μισεί τα εκκλησιαστικά όργανα και τις χορωδίες. Η υμνωδία ακαπέλα τον κάνει να ζαρώνει. Έτσι, η μουσική θα πρέπει να είναι μοντέρνα και δυνατή. Σύμφωνα με τον Γουώρεν, η εκκλησία του Saddleback γέμισε ασφυκτικά αφότου η ροκ μουσική έκανε την είσοδό της μέσα στην εκκλησία. Οι άνθρωποι θέλουν να νιώθουν τη μουσική και όχι απλά να την ακούν.

Το να μαζεύεις όλο το ποίμνιο μαζί τρεις φορές την εβδομάδα για τίποτα περισσότερο από το να ψάλλεις ύμνους και να διδάσκεις τη Γραφή είναι κάτι που δεν λειτουργεί πια. Διακονίες, προγράμματα και μικρές ομάδες θα πρέπει να υπάρχουν για να ικανοποιούν ανθρώπινες ανάγκες όπως συμβουλευτική για τη χαμηλή αυτοεκτίμηση, την κατάθλιψη, τη στειρότητα, την έλλειψη συντρόφου, το χάσιμο βάρους, την αλληλεξάρτηση, τον εθισμό και άλλα.

Σύμφωνα με τον Γουώρεν, το να παρέχεις τα πρωταρχικά (βασικά) είναι προτεραιότητα (Ο Χριστός και το ευαγγέλιό του), τα δευτερεύοντα (το μοντέλο και οι μέθοδοι εκκλησίας) μπορούν να ποικίλλουν ανάλογα με την επιθυμία σου. Αυτό που λειτουργεί (πραγματισμός) είναι που μετράει. «Πιστεύω ακράδαντα ότι όταν μια εκκλησία συνεχίζει να χρησιμοποιεί μεθόδους που δεν πιάνουν πια, δεν είναι πιστή στον Κύριο». Έτσι, όπως ο Ιησούς στόχευσε το χαμένο πρόβατο του οίκου Ισραήλ, Όπως ο Παύλος στόχευσε τους εθνικούς και ο Πέτρος τους Ιουδαίους, στην εκκλησία του Saddleback ο Γουώρεν χρησιμοποιεί πολλά επιχειρήματα για να στοχεύσει διαφορετικές αγορές. Για παράδειγμα μια λατρεία με στυλ τζαζ για τους λάτρεις του είδους. Μια λατρεία Ροκ ν Ρολ για τους ροκάδες. Βασισμένος σε μια λανθασμένη μετάφραση του Πράξεις 5:42, ο Γουώρεν ισχυρίζεται ότι ακολουθεί τους αποστόλους που παρείχαν διαφορετικά είδη λατρείας σε ξεχωριστά συγκροτήματα του ναού.

Επίσης ο Γουώρεν ισχυρίζεται ότι ο Θεός απολαμβάνει τη ροκ μουσική. «Απορρίπτω την ιδέα ότι τα μουσικά στυλ μπορούν να κριθούν ως καλά ή κακά... δεν υπάρχει κάποιο ιδιαίτερο είδος μουσικής που να είναι άγιο... Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως «χριστιανική μουσική», μόνο χριστιανικά λόγια». Όμως, όσο ξεκάθαρα ένα εμβατήριο ταιριάζει σε ένα στρατιωτικό σκηνικό, έτσι και η τζαζ μουσική ταιριάζει σε ένα νυχτερινό κλαμπ και η ροκ σε ένα φεστιβάλ. Άρα υπάρχει ένα συγκεκριμένο είδος μουσικής που ταιριάζει σε μια συγκέντρωση προσευχής- και δεν είναι ο ήχος της ροκ, της ραπ ή της τζαζ που η Εκκλησία του Σκοπού έχει δανειστεί από τον κόσμο. Μουσική που έχει διεφθαρμένη καταγωγή, χρησιμοποιεί αισθησιακούς ρυθμούς και συνοδεύεται από ένα σαρκικό ρηχό στυλ τραγουδιού, με τραγουδιστές να κυλούν και να γλιστρούν από την μια νότα στη άλλη, είναι πέρα για πέρα ακατάλληλο για την πνευματική δοξολογία του Θεού.

Συμπέρασμα

Από τη ρίζα του το πρότυπο της εκκλησίας με Σκοπό, είναι μια ολέθρια παρανόηση της Βίβλου. Όπως τονίζει ο John MacArthur : «Η ιδέα ότι οι συναθροίσεις της εκκλησίας θα έπρεπε να χρησιμοποιούνται για να ταλαιπωρούν ή να προσελκύουν τους μη χριστιανούς, είναι σχετικά πρόσφατη εκδήλωση. Τίποτα τέτοιο δεν βρίσκεται στην Αγία Γραφή. Στην πραγματικότητα, ο απόστολος Παύλος μιλούσε για άπιστους που έμπαιναν στην συνάθροιση σαν ένα εξαιρετικό γεγονός (Α Κορ. 14:23). Στην πραγματικότητα η εκκλησία της Ιερουσαλήμ ήταν τόσο άγια και σεβόταν τον Θεό ώστε κανένας δεν τολμούσε να προσκολληθεί σε αυτήν. (Πράξεις 5:11). Η Καινή Διαθήκη διακηρύττει ότι ο Παύλος «δεν απέκρουσε τίποτα» (Πράξεις 20:20) ενώ συμπεριλαμβάνει στα κείμενά της επίπληξη, επιτίμηση και προτροπή με υπομονή και διδαχή έχοντας υπόψη ένα μελλοντικό καιρό όπου «οι άνθρωποι δεν θα αντέχουν πια την υγιή διδασκαλία, αλλά, θα συγκεντρώσουν στον εαυτό τους έναν σωρό δασκάλους, σύμφωνα με τις δικές τους επιθυμίες, για να γαργαλίζονται στην ακοή· και από μεν την αλήθεια θα αποστρέψουν την ακοή τους, προς δε τους μύθους θα εκτραπούν. (Β Τιμ 4:2-4)». Σίγουρα αυτή η ημέρα έχει έρθει.

Οι πρώτες λίγες δεκαετίες της κίνησης της Εκκλησιαστικής Ανάπτυξης έχουν δείξει ξεκάθαρα την αθωότητα εκείνων που νόμισαν ότι το αληθινό ευαγγέλιο θα μπορούσε να επιβιώσει με την εισαγωγή της φιλοσοφίας του μάρκετινγκ που λέει ότι ο πελάτης είναι ο βασιλιάς. Επηρεάζει το στυλ την ουσία; Στην πραγματικότητα

κάνει πολλά περισσότερα. Το στυλ της εκκλησίας με σκοπό έχει τελείως ανατρέψει το αληθινό μήνυμα του ευαγγελίου. Η ανάπτυξη του κηρύγματος έχει δώσει τη θέση της στη διασκέδαση, το κήρυγμα σε θεατρικές παραστάσεις, η διδασχή στο θέατρο και η θεολογία σε θεατρικά δρώμενα- ενώ η ραδιενέργεια που εκπέμπει στην ατμόσφαιρα είναι καταστροφική.

Η διδασκαλία έχει απαξιωθεί και ο κηρυγματικός λόγος έχει εγκαταλειφθεί, οδηγώντας έτσι σε πολλαπλές και λανθασμένες μεταστροφές μελών με ρηχή πνευματική ζωή. Ένας πρώην σύμβουλος της εκκλησίας του Willow Creek παραδέχτηκε ότι η Willow Creek είναι ένα χιλιόμετρο πλατιά και μισό εκατοστό βαθιά. Εκείνοι που θρηνούν βλέποντας τις εκκλησίες τους να υιοθετούν αυτό το μοντέλο, έχουν μπει στο περιθώριο. Ο διαχωρισμός από την αμαρτία, η κοσμικότητα, η λάθος διδασχή και οι ψευτοεκκλησίες, έχουν κάνει βαθύ συμβιβασμό. Μιλώντας για τα μέλη της εκκλησίας του, ένας σχεδόν αδιάφορος Γουώρεν δηλώνει: «Υπάρχουν και αμετανόητοι ειδωλολάτρες ανάμεσα στο πλήθος των 10.000 της Saddleback; Αναμφίβολα...Αλλά αυτό είναι εντάξει.. Ο Ιησούς είπε...Μην ανησυχείτε για τα ζιζάνια...» Όταν ο George Barna έκανε μια έρευνα για τα μέλη που πήγαιναν το σαββατοκύριακο στη εκκλησία του Willow Creek, ανακάλυψε ότι ενώ το 91% δήλωνε ότι η μεγαλύτερη αξία του ήταν να έχει μια βαθιά προσωπική σχέση με το Θεό, από την ίδια ομάδα το 25% των ανύπαντρων, το 38% των γονιών χωρίς σύζυγο και το 41% των χωρισμένων «παραδέχτηκαν ότι είχαν ελεύθερες σεξουαλικές σχέσεις τους τελευταίους 6 μήνες»

Η απάντηση στην κίνηση αυτή είναι να την εγκαταλείψουμε ολοσχερώς και να επιστρέψουμε στην βιβλική αλήθεια, τη βιβλική ζωή, στο βιβλικό τρόπο κηρύγματος και στις βιβλικές εκκλησιαστικές αρχές. Η ιδέα ότι αυτές οι νέες μέθοδοι «που οδηγούνται από ένα σκοπό» θα αποκαταστήσουν την δύναμη του Θεού αναμεσά μας, είναι ένα άσχετο επιχείρημα. Ο Γουώρεν λίγο ακόμα και θα μας πει ότι αν ο Νώε, αντί να είναι κήρυκας της δικαιοσύνης (Β΄ Πέτρου 2:5), είχε κάνει μια απλή έρευνα μάρκετινγκ και είχε φτιάξει μια «κιβωτό που οδηγούνταν από ένα σκοπό», περισσότεροι από 8 άνθρωποι θα είχαν μπει μέσα. Όταν η άγια ζωή, το κήρυγμα με δύναμη Αγίου Πνεύματος, η ενότητα της αγάπης και η πιστότητα στην αλήθεια δεν φαίνεται να έχουν αποτελέσματα, το να στρέφεται στις νέες μεθόδους που υποστηρίζει ο Γουώρεν, θα επιφέρει μόνο καταστροφή. Δεν θα έχουμε αποτελέσματα αλλά μόνο λάθη. Μια γενιά πίσω, ο A.W.Tozer πολύ σοφά δήλωνε: «Ένα από τα πιο δημοφιλή λάθη της εποχής και εκείνο που προκύπτει τις πιο πολλές φορές από την έντονη, θορυβώδη θρησκευτική δραστηριότητα στους ευαγγελικούς κύκλους, είναι η αίσθηση ότι καθώς αλλάζουν οι καιροί και η εκκλησία θα πρέπει να αλλάξει μαζί τους».

Από τη στιγμή που η πιστότητα στο λόγο του Θεού, -που όμως έρχεται σε αντίθεση με εκείνο που οι ευαγγελικοί αποκαλούν επιτυχία-, είναι το κριτήριο της ανταμοιβής μας μπροστά στο θρόνο της κρίσης του Θεού (Α. Κορ.4:4-5), τότε η πιο επείγουσα ανάγκη τώρα -χωρίς να κόβουμε και να ράβουμε το ευαγγέλιο σύμφωνα με τις επιταγές του κόσμου- είναι η υπακοή στις εντολές του κηρύγματος και της βιβλικής διδασκαλίας.

Του *Michael J .Penfold*